

UZASADNIENIE

Powód J. K. wystąpił przeciwko pozwanemu małoletniemu K. K. reprezentowanemu przez matkę A. K. z powództwem o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci postanowienia Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 22 listopada 2011 roku wydanego w sprawie VI RC 1643/11.

W uzasadnieniu wskazał, że postanowieniem z dnia 22 listopada 2011 roku wydanym w sprawie VI RC 1643/11 Sąd Okręgowy w Olsztynie udzielił zabezpieczenia na czas trwania postępowania w ten sposób, że zobowiązał J. K. dołożenia na rzecz małoletniego syna K. K. kwot po 500 zł miesięcznie płatnych do rąk matki małoletniego do 10 dnia każdego miesiąca. Postanowieniem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 21 stycznia 2013 roku postępowanie w sprawie VI RC 1643/11 zostało umorzone. Następnie w dniu 23 lipca 2014 roku powód złożył wniosek o stwierdzenie upadku zabezpieczenia udzielonego na mocy postanowienia z dnia 22 listopada 2011 roku. Postanowieniem z dnia 16 września 2015 roku Sąd Okręgowy w Olsztynie stwierdził upadek tego zabezpieczenia z dniem 1 lutego 2013 roku. Tak znaczne opóźnienie w rozpoznaniu wniosku powoda wynikało z błędu pracownika sądu.

W międzyczasie w dniu 17 listopada 2014 roku A. K. złożyła do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Mrągowie wniosek egzekucyjny na podstawie tytułu wykonawczego w postaci postanowienia o zabezpieczeniu z dnia 22 listopada 2011 roku i na podstawie tego tytułu toczyło się postępowanie egzekucyjne w sprawie Kmp 66/13.

W przedmiotowej sprawie egzekucja została wszczęta dopiero w dniu 17 listopada 2014 roku a więc po upadku zabezpieczenia co nastąpiło z mocy prawa w dniu 1 lutego 2013 roku i od tego dnia nie mogła być prowadzona egzekucja a zobowiązanie nie może być egzekwowane co uzasadnia pozbawienie tego tytułu wykonalności.

Na terminie rozprawy w dniu 10 stycznia 2017 roku pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie powództwa (vide: protokół k. 105).

Na terminie rozprawy w dniu 14 lutego 2017 roku pełnomocnik pozwanego zmodyfikował swoje stanowisko i podał, że uznaje żądanie pozwu. Jednocześnie wniósł o nieobciążanie pozwanego kosztami (vide: protokół k. 111).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Postanowieniem z dnia 22 listopada 2011 roku wydanym w sprawie VI RC 1643/11 z powództwa A. K. przeciwko J. K. Sąd Okręgowy w Olsztynie udzielił zabezpieczenia na czas trwania postępowania w ten sposób, że w punkcie I tego postanowienia opatrzonym klauzulą wykonalności jako natychmiast wykonalnym zobowiązał J. K. dołożenia na rzecz małoletniego syna K. K. kwoty po 500 zł miesięcznie płatnych do rąk matki małoletniego do 10 dnia każdego miesiąca.

Postanowieniem z dnia 30 listopada 2011 roku Sąd Okręgowy w Olsztynie umorzył postępowanie w sprawie VI RC 1643/11 z uwagi na cofnięcie pozwu przez A. K..

Postanowieniem z dnia 12 grudnia 2011 roku Sąd Okręgowy w Olsztynie uchylił postanowienie o umorzeniu postępowania z dnia 30 listopada 2011 roku a następnie postanowieniem z dnia 19 stycznia 2012 roku zawiesił postępowanie w sprawie VI RC 1643/11.

Postanowieniem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 21 stycznia 2013 roku postępowanie w sprawie VI RC 1643/11 zostało umorzone.

(okoliczności bezsporne, a nadto dowód: postanowienia k. 16-17, 18-20, dokumenty w aktach sprawy VI RC 1643/11 SO w Olsztynie)

W dniu 17 listopada 2014 roku A. K. złożyła do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Mrągowie A. P. wniosek o wszczęcie egzekucji na podstawie tytułu wykonawczego w postaci postanowienia Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 22 listopada 2011 roku wydanego w sprawie VI RC 1643/11.

Przed Komornikiem Sądowym przy Sądzie Rejonowym w Mrągowie A. P. toczy się postępowanie egzekucyjne Kmp 66/13 z wniosku małoletniego K. K. reprezentowanego przez matkę A. K. przeciwko J. K. na podstawie m.in. tytułu wykonawczego w postaci postanowienia o zabezpieczeniu z dnia 22 listopada 2011 roku w sprawie VI RC 1643/11.

Postanowieniem z dnia 16 września 2015 roku Sąd Okręgowy w Olsztynie stwierdził, że zabezpieczenie udzielone postanowieniem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 22 listopada 2011 roku w sprawie VI RC 1643/11 upadło z dniem 1 lutego 2013 roku.

Postanowieniem z dnia 27 października 2015 roku Sąd Rejonowy w Mrągowie oddalił skargę J. K. na czynności komornika w sprawie Kmp 66/13 polegające na odmowie umorzenia postępowania egzekucyjnego z uwagi na upadek zabezpieczenia udzielonego na mocy postanowienia z dnia 22 listopada 2011 roku.

(okoliczności bezsporne a nadto dowód: dokumenty w aktach sprawy I Co 656/15 SR w Mrągowie, postanowienie k. 14-15, postanowienie komornika k. 11-12)

Sąd zważył, co następuje:

Na terminie rozprawy w dniu 14 lutego 2017 roku pełnomocnik pozwanego złożył oświadczenie o uznaniu powództwa (vide: protokół k. 111).

Zgodnie z treścią art. 213 § 2 k.p.c. Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że jest ono sprzeczne z prawem, zasadami współzycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. Ocena, czy zachodzi jedna z wymienionych przesłanek niedopuszczalności uznania powództwa, powinna nastąpić w zasadzie wyłącznie w świetle materiału procesowego znajdującego się w aktach sprawy (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 21 stycznia 1999 roku, sygn. akt I ACa 890/98, OSA 1999 r., nr 11-12, poz. 52).

Uznanie powództwa jest aktem dyspozycyjności pozwanego, który uznaje samo żądanie powoda i godzi się na wydanie wyroku uwzględniającego to żądanie.

Sąd nie jest uprawniony do badania, czy uznanie powództwa jest zgodne z obiektywnie istniejącym stanem faktycznym. Podejmowanie jakiegokolwiek inicjatywy dowodowej przez Sąd byłoby bowiem sprzeczne z wyrażoną *expressis verbis* zasadą związania Sądu uznaniem powództwa. Dopiero w sytuacji, gdy z akt sprawy jednoznacznie wynika, że uznanie powództwa jest sprzeczne z prawem, zasadami współzycia społecznego lub ma na celu obejście prawa, ale okoliczności te nie były dostatecznie wyjaśnione, Sąd może przejawiać inicjatywę w celu ich ustalenia zgodnie z prawdą.

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie nie zachodziły jakiegokolwiek przesłanki uzasadniające kwestionowanie uznania powództwa przez pozwanego.

Co prawda Sąd przeprowadził po części postępowanie dowodowe, jednakże nastąpiło to z uwagi na fakt, że pozwany złożył oświadczenie o uznaniu powództwa dopiero na rozprawie poprzedzającej bezpośrednio wydanie wyroku. Okoliczności sprawy w zakresie niezbędnym do oceny uznania, były zaś bezsporne.

W świetle powyższego Sąd uznał, iż oświadczenie pozwanego o uznaniu powództwa było skuteczne oraz nie budziło żadnych wątpliwości i przyjął że uznanie powództwa w niniejszej sprawie nie jest sprzeczne z prawem, ani nie zmierza do obejścia prawa, jak również jest zgodne z zasadami współzycia społecznego.

Mając na uwadze powyższe - Sąd pozbawił w całości wykonalności tytuł wykonawczy w postaci postanowienia Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 22 listopada 2011 roku wydanego w sprawie VI RC 1643/11 w całości orzekając jak w punkcie I sentencji wyroku.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 102 kpc ze względu na trudną sytuację strony pozwanej (punkt II sentencji).